

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 18C/94/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1713207149
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:1713207149.5

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou JUDr. Denisou Cvikovou v právnej veci žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825, právne zast.: Jakubčák, advokátska kancelária s.r.o., Michalská 14, Bratislava, IČO: 47 255 706 proti žalovanému: Z. V. , nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom A. E. X, XXX XX I. S., štátny občan SR, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníkom Mgr. Evou Germanovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Komárno, o zaplatenie 2147,06 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie istiny 305,52 eur s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 305,52 eur od 22.12.2010 až do zaplatenia z a s t a v u j e.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 407,36 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 203,68 eur od 22.12.2010 až do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.01.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.02.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.03.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.04.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.06.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.07.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.08.2011 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 24,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 90,46 eur, a to na účet právneho zástupcu žalobcu vedený vo VÚB, a.s., číslo účtu : 1921800656/0200, VS: 014309-10, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd upravuje prevádzkovateľa systému Slovenskú poštu a.s., IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, aby do 30 dní odo dňa doručenia odpisu tohto rozhodnutia vrátil navrhovateľovi GENERAL FACTORING, a.s., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 35 838 825 sumu vo výške 11,30 eur titulom časti zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 02.05.2013 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť, zaplatiť mu sumu 2147,06 eur s príslušenstvom titulom vrátenia úverových peňažných prostriedkov. Súčasne si žalobca uplatnil nárok na náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o splátkovom úvere č. 0630553435 uzatvorenej medzi pôvodným veriteľom - SLSP a.s., IČO: 00 151 653 a žalovaným dňa 11.09.2006, poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver vo výške 896,24 eur pri úrokovej sadzbe 18,40% p.a.. Žalovaný sa zaviazal splácať poskytnutý úver mesačnou splátkou vždy k 20. dňu toho, ktorého mesiaca. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na deň 20.10.2006 a konečná splatnosť úveru na termín 20.08.2011. Žalovaný poskytnutý úver nesplatil ani do dohodnutej konečnej splatnosti, t.j. do 20.08.2011. Zmluvou o postúpení pohľadávok uzatvorenou dňa 21.12.2010 medzi SLSP, a.s. a žalovaným bola na žalobcu postúpená pohľadávka tvoriaca predmet konania. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené listom - oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010. Podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého právnym predchodcom žalobcu ku dňu 21.12.2010 celkový zostatok predstavoval sumu 2147,06 eur a pozostával z istiny vo

výške 1904,59 eur a úrokov z omeškania vyčísleným vo výške 242,47 eur. Žalobca úročil istinu riadnym úrokom dohodnutým v zmluve a zákonným úrokom z omeškania. Právne odôvodnil žalobca svoj návrh poukazom na § 497, § 502 ods. 1, § 369 ods. 1 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, ako aj poukazom na rozhodnutie NS ČR publikované v zbierke rozhodnutí a stanovísk pod č. R 15/2001. Žalobca svoj návrh skutkovo a právne doplnil písomným vyjadrením doručeným súdu dňa 23.06.2015, v ktorom uviedol, že predmetná úverová zmluva nevznikla reálnym odovzdaním druhej veci, ale vznikla už dohodou zmluvných strán o jej obsahu, z ktorého vyplýva platný záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť v prospech dlžníka finančné plnenie formou úveru a zároveň záväzok dlžníka takto poskytnuté plnenie navýšené o úrok splácať v dohodnutých splátkach, teda ide o zmluvu o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere patrí podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka, a to bez ohľadu na povahu účastníkov. Izolovaným výkladom Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, by bolo možné vyvodiť, že úverová zmluva nie je spotrebiteľskou zmluvou. Poukazom na § 23a ods. 1 z.č. 634/1992 Zb. bol však verejnoprávnym predpisom pojem spotrebiteľská zmluva rozšírený tak, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzatvorené podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka ako aj všetky zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Podľa názoru žalobcu spotrebiteľský úver nie je samostatný zmluvný typ, ale osobitný subtyp zmluvných typov, ktorých kauzou je dočasné poskytnutie finančných prostriedkov spotrebiteľovi za odplatu, ktorý nevyklučuje použitie Obchodného zákonníka. Za lex specialis voči úprave spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku považuje žalobca ust. § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Právny názor, že úverová zmluva sa bez ohľadu na povahu účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom podporil žalobca poukazom na obsah článku „Spotrebiteľ v exekučnom konaní“ a článok „Spotrebiteľská zmluva“ uverejnený v Bulletin slovenskej advokácie č. 12/2008 prof. JUDr. P.Vojčíkom CSc., podľa ktorého pri prostriedkoch ochrany spotrebiteľa je potrebné posúdiť, či ide o zmluvu občianskoprávnou alebo obchodnoprávnou, pretože je potrebné aplikovať všeobecnú úpravu obsiahnutú v týchto kódexoch. Spotrebiteľskou zmluvou je aj absolútna obchodná zmluva bez ohľadu na to, že sa riadi právnym režimom Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka zakotvuje v prospech spotrebiteľa kogentnosť inak dispozitívnych noriem uvedených v Občianskom zákonníku, ak by spotrebiteľská zmluva obsahovala od nich odklon v neprospech spotrebiteľa, pričom ide o dispozitívne ustanovenie, ktoré nestanovuje aplikáciu Občianskeho zákonníka nespotebiteľské zmluvy vo forme absolútnych obchodov inak ako v rozsahu § 52-§54 resp. § 60. Podstatné ustanovenia o premlčaní nie sú ustanoveniami dispozitívnymi ale kogentnými, dĺžka premlčacej doby v občianskoprávných spotrebiteľských vzťahoch nemajúcich formu absolútneho obchodu nemôže byť predmetom zmluvnej podmienky, pretože je predmetom kogentnej právnej normy. Žalobca porovnával českú právnu úpravu obsiahnutú v § 262 ods. 4 Obchodného zákonníka a citoval rozhodnutie NS ČR sp.zn. 32Cdo 3337/2010, pričom dospel k záveru, že premlčanie sa aj v spotrebiteľských zmluvách majúcich formu absolútneho obchodu spravuje výlučne Obchodným zákonníkom a podľa jeho § 397 premlčacia doba je štvorročná, pričom tento záver neodporuje ani rozhodnutiu NS SR sp.zn. MCdo/20/2009. Žalobca poukázal na podporu svojho právneho názoru na rozhodnutia KS v Trnave č.k. 9Co/224/2011-128 z 27.11.2012, sp.zn. 11Co/456/2012 z 05.02.2014, sp.zn. 24Co/417/2012 z 25.03.2014, rozhodnutia KS v Nitre ps.zn. 9Co/162/2012 z 22.11.2012, sp.zn. 25Co/297/2013 z 31.01.2014, rozhodnutia KS v Banskej Bystrici sp.zn. 14Co/142/2014 z 30.01.2014, sp.n. 14Co/163/2013 z 25.02.2014, sp.zn. 17Co/170/2013 a sp.zn. 15Co/28/2013 z 30.10.2013, ako aj rozhodnutie KS Žilina sp.zn. 8Co/423/2013 z 31.03.2014 a nakoniec uznesenie NS SR sp.zn. 6MCdo/4/2012 z 27.03.2013. Na základe uvedených rozhodnutí súdov sa žalobca dovoľáva premlčacej doby v trvaní štyroch rokov. Žalovaný čerpal úver vo výške 896,24 eur dňa 11.09.2006. Na úhradu splátok úveru zaplatil spolu sumu vo výške 180,05 eur, pričom poslednú úhradu vo výške 25,- eur uskutočnil dňa 23.07.2007. Predmetné úhrady zodpovedajú necelým 8-im úverovým splátkam, teda nepostačujú ani na úhradu splátok splatných v období od 20.10.2006 do 20.04.2009. Pokiaľ bola žaloba súdu doručená 20.04.2013, začala štvorročná premlčacia doba plynúť tak, že splátky splatné v období od 20.05.2009 do 20.08.2011 (celkom 28 splátok po 25,46 eur) nie sú premlčané. Žalobca vzhľadom na uvedené upravil svoj návrh na začatie konania tak, že sa domáhal voči žalovanému zaplata sumy 712,88 eur (28 splátok po 25,46 eur splatných v období od 20.05.2009 do 20.08.2011), úroku z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 509,20 eur od 22.12.2010 do zaplata, zo sumy 25,46 eur od 21.01.2011 do zaplata, zo sumy 25,46 eur od 21.02.2011 do zaplata, zo sumy 25,46 eur od 21.03.2011 do zaplata, zo sumy 25,46 eur od 21.04.2011 do zaplata, zo sumy 25,46 eur od 21.05.2011 do zaplata, zo sumy 25,46 eur od 21.06.2011 do zaplata, zo sumy 25,46 eur od 21.07.2011 do zaplata, zo sumy 25,46 eur od 21.08.2011 do zaplata ako aj náhrady trov konania.

V prevyšujúcej časti istiny vo výške 1434,18 eur so zmluvným úrokom a úrokom z omeškania z istiny 1191,71 eur zoberal žalobca svoj návrh späť. Uznesením č.k. 18C/94/2015-84 z 15.07.2015 pripustil súd zmenu petitu návrhu na začatie konania a v časti, v ktorej zoberal žalobca svoj návrh späť, konanie zastavil. Svojim písomným podaním doručeným súdu dňa 25.09.2015 zoberal žalobca svoj návrh späť v časti o zaplatenie istiny vo výške 305,52 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 305,52 eur od 22.12.2010 až do zaplatenia a súčasne požiadal o vrátenie časti zaplateného súdneho poplatku v zmysle § 11 ods. 3 z.č. 71/1992 Zb. . Súčasne s poukazom na § 1 ods. 1, 8 a § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch uviedol, že citovaný zákon neodkazuje na zákon o bankách v časti, ktorá by sa dotýkala rozhodnutia súdu prvého stupňa. Podľa tabuľky zhody smernice ES/EÚ - Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. Apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS v znení korigenda k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS - s ustanoveniami všetkých všeobecne záväzných právnych predpisov, ktoré danú smernicu preberajú ide v danej časti zákona (§ 17 ods. 1 zákona) o bežnú transpozíciu a úplnú zhodu. Odkazom na §1 a § 92 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách konštatoval žalobca, že účelom § 92 zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva, nie však stanovenie podmienok platnosti postúpenia pohľadávok. Za daných podmienok môže banka postúpiť pohľadávku aj na inú osobu, ako je banka, teda aj na osobu, ktorá ako taká nie je viazaná bankovým tajomstvom, a to aj bez súhlasu klienta. Ak by postúpila pohľadávku na inú osobu skôr, ako sú splnené stanovené podmienky, a zároveň by absentoval súhlas klienta, porušila by banka bankové tajomstvo. V § 92 ods. 1 až 7 zákona o bankách sa upravujú prípady prelomenia bankového tajomstva, nie však obmedzenia možnosti postúpiť pohľadávku, preto žalobca nepovažuje za správny postup aplikácie § 92 ods. 8 zákona o bankách na spotrebiteľský úver takým spôsobom, že jeho aplikáciou sa bude určovať neplatnosť postúpenia pohľadávky a nový veriteľ nebude aktívne legitimovaný na jej uplatnenie.

Súd vydal vo veci dňa 07.07.2014 platobný rozkaz č.k. 6RO/264/2014-44, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi žalovanú istinu s príslušenstvom. Uznesením zo dňa 14.04.2015 č.k. 6RO/264/2014-62 bol platobný rozkaz, pretože sa nepodarilo doručiť ho žalovanému do vlastných rúk, zrušený.

Vzhľadom na to, že miesto pobytu žalovaného nie je súdu známe a toto sa nepodarilo zistiť ani vykonaným rozsiahlym šetrením, ustanovil súd uznesením zo dňa 28.05.2015 č.k. 18C/94/2015-66 žalovanému opatrovníčku. Opatrovníčka žalovaného sa k návrhu na začatie konania nevyjadрила.

Na základe čiastočného späťvzatie návrhu žalobcom ako aj návrhu na zmenu petitu návrhu doručeného súdu dňa 23.06.2015, zastavil súd svojím uznesením č.k. 18C/94/2015-84 z 15.07.2015 konanie v časti o zaplatenie istiny 1434,18 eur, úroku z omeškania vo výške 9% ročne z istiny 1191,91,71 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a riadneho úroku vo výške 18,40% ročne z istiny 1904,59 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a súčasne pripustil zmenu návrhu na začatie konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 712,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 509,20 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.01.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.02.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.03.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.04.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.06.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.07.2011 do zaplatenia, zo sumy 25,46 eur od 21.08.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE z 21.12.2010 a jej prílohami, Zmluvou o splátkovom úvere č. : 0630553435 zo dňa 11.09.2006, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 28.12.2010 s obálkou, výpismi z úveru č. 0630553435 za účtovné obdobie 01.01.2009-17.09.2011 a zistil tento skutkový stav.

Právny predchodca žalobcu - SLSP, a.s., IČO: 00 151 653 - uzatvorila so žalovaným dňa 11.09.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. 0630553435 predmetom, ktorej bol záväzok právneho predchodcu žalobcu poskytnúť žalovanému splátkový úver a záväzok žalovaného za podmienok dohodnutých v zmluve poskytnutý úver splatiť, platiť úroky a plniť ďalšie podmienky úverovej zmluvy. Účastníci sa v základných podmienkach dohodli na úvere vo výške 27.000,- Sk (896,23 eur), pri pevnej úrokovej sadzbe vo výške 18,40% p.a., na jednorazovom a bezhotovostnom čerpaní úveru, na mesačnej splátke vo výške 767,- Sk (25,46 eur), poplatku za správu úveru vo výške 60,- Sk/mesačne, celkovom počte splátok 59, dátume prvej splátky dňa 20.10.2006 a konečnej splatnosti úveru dňa 20.08.2011 (ďalej len „úverová zmluva“). V úverovej zmluve je uvedená RPMN vo výške 25,16%.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE uzatvorenej medzi SLSP, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 21.12.2010 a jej príloh zistil súd, že SLSP, a.s. postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanému z úverovej zmluvy č. 0630553435.

Z oznámenia o postúpení pohľadávky z 28.12.2010 súd zistil, že SLSP, a.s. ako postupca oznamovala žalovanému postúpenie svojej pohľadávky vo výške 2147,06 eur vyplývajúcej z úverovej zmluvy č. 0630553435 a jej príslušenstva na žalobcu. Podľa pripojenej obálky, bola zásielka oznámenia o postúpení odoslaná dňa 15.02.2011 a uložená na pošte pre žalovaného dňa 17.02.2011.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy sa na účely tohto zákona rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods.1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701>> v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods.2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 , 3 a 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Zmluva ďalej obsahuje

a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701>> ,

b) sankcie za porušenie zmluvy,

c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,

d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy

e) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20060701>> .

Pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že právny predchodca žalobcu uzatvoril dňa so žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom, pri ktorom nebolo preukázané, že by úver využíval na účely výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania úverovú zmluvu, ktorú posúdil súd v súlade s § 2 písm. b) z.č. 258/2001 Z.z. ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Predmetom zmluvy bolo totiž dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov v dohodnutej výške 27.000,- Sk (896,23 eur) právnym predchodcom žalobcu žalovanému, pričom žalovaný sa zaviazal úver vrátiť a zaplatiť úroky v dohodnutej výške fixnej úrokovej

sadzby 18,40 % ročne, poplatok za poskytnutie úveru a splniť ďalšie záväzky podľa zmluvy. Zmluvné strany sa dohodli na konečnej splatnosti úveru dňa 20.08.2011 pri 59-ich mesačných splátkach počnúc prvou splátkou splatnou 20.10.2006 a mesačnej anuitnej splátke vo výške 767,- Sk (25,46 eur). V tomto prípade súd posúdil režim vzťahu právneho predchodcu žalobcu a žalovaného, založený úverovou zmluvou, ako spotrebiteľský vzťah, keď žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ a žalobca ako banka pôsobiaca na základe bankového povolenia, ktorá je v súlade s § 2 z.č. 483/2001 Z.z. (zákon o bankách) oprávnená poskytovať úvery. Vzhľadom na predmet a obsah úverovej zmluvy ako aj povahu subjektov, ktoré úverovú zmluvu uzatvorili mal súd za to, že zmluvu je potrebné posúdiť ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na zmluvný vzťah účastníkov vzťahnúť zákon č. 258/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o pôžičke. Aplikáciou § 4 ods. 2 písm. a), e) až i) a ods. 3 z.č. 258/2001 Z.z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, dospel súd k záveru, že úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aby na jej základe poskytnutý úver mohol byť považovaný za dojednaný s úrokom a poplatkami (§ 4 ods. 4 z.č. 258/2001 Z.z.). Úverová zmluva bola v súlade s § 4 ods. 1 z.č. 258/2001 Z.z. uzatvorená písomne. Na základe úverovej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu - SLSP, a.s.- žalovanému dňa 11.09.2006 bezúčelový spotrebný úver vo výške 27.000,- Sk (896,23 eur), ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s dohodnutým úrokom vo výške 18,40% v pravidelných mesačných splátkach vo výške 767,- Sk (25,46 eur). Dátum splatnosti prvej splátky úveru bol v úverovej zmluve dohodnutý na deň 20.10.2006 a dátum poslednej splátky úveru na deň 20.08.2011. Porovnaním v úverovej zmluve dohodnutej výšky úrokovej sadzby 18,40 % s priemernou úrokovou mierou spotrebiteľských úverov od 1 do 5 rokov vykazovanou 12/2007 NBS (časovo najbližšia na stránke NBS zverejnená priemerná úroková miera) vo výške 16,20% , bola v úverovej zmluve dohodnutá úroková sadzba primeraná priemernej úrokovej sadzbe obdobných spotrebiteľských úverov. Žalovaný čerpal úver vo výške 896,24 eur dňa 11.09.2006. Na úhradu splátok úveru zaplatil spolu sumu vo výške 180,05 eur, pričom poslednú úhradu vo výške 25,- eur uskutočnil dňa 23.07.2007. Žalovaný teda nesplácal riadne a včas úver a zaplatil len necelých osem splátok úveru. Aktívnu legitimáciu žalobcu odvodil súd zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE, ktorou SLSP, a.s. ako postupca postúpila dňa 21.12.2010 na žalobcu ako postupníka celú pohľadávku voči žalovanému z úverovej zmluvy č. 0630553435.

Z tvrdení žalobcu vyplýva, že žalovaný zaplatil necelých osem mesačných úverových splátok, pričom poslednú úhradu splátky úveru výške 25,- eur uskutočnil žalovaný dňa 23.07.2007, pričom suma zaplatená predmetnými splátkami na istinu úveru predstavovala celkom 180,05 eur. Žalobca svojim podaním doručeným súdu dňa 25.09.2015 zobral návrh v časti istiny 305,52 eur spolu s 9% ročným úrokom od 22.12.2010 do zaplatenia späť a uplatnil si len nárok na zaplatenie 16-ich úverových splátok splatných v období od 20.05.2010 do 20.08.2011 s príslušenstvom. Keďže žalobca zobral svoj návrh v časti späť skôr, ako sa začalo pojednávanie, súd konanie v časti o zaplatenie istiny 305,52 eur s príslušenstvom podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil. Predmetom konania bol teda nárok žalobcu na zaplatenie splátok úveru splatných od 20.05.2010 do 20.08.2011, ktoré pretože návrh žalobcu na začatie konania bol podaný dňa 02.05.2013, neboli premlčanými. Na základe uvedeného považoval súd uplatnený nárok žalobcu vo výške 407,36 eur, teda nárok na zaplatenie 16-ich splátok úveru, každá v súlade s úverovou zmluvou po 25,46 eur za dôvodný. Za dôvodný považoval súd aj žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9% ročne , a to zo sumy 203,68 eur, ktorá suma predstavovala súčet žalovaným nezaplatených úverových splátok splatných 20.05.2010 až 20.12.2010, teda súčet ôsmich úverových splátok (8 x 25,46 eur) s tým, že žalobca si uplatnil úrok z omeškania z týchto úverových splátok, až po splatnosti úverovej splátky najneskôr splatnej, teda úverovej splátky splatnej dňa 20.12.2010. Výška sadzby úroku z omeškania bola v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. v aktuálnom znení o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Základná úroková sadzby k 22.12.2010 predstavovala 1%, teda žalobca si uplatnil úroky z omeškania v zákonnej výške. Žalobca si ďalej uplatnil úrok z omeškania vo výške 9% z každej nasledujúcej splátky splatnej od 20.01.2011 až do 20.08.2011, a to vždy odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tej-ktorej úverovej splátky. V období od 13.05.2010 do 14.12.2011 základná úroková sadzba ECB nebola stanovená vo výške nižšej ako 1%, preto výška sadzby úroku z omeškania uplatnená v tomto konaní žalobcom predstavovala buď zákonnú výšku úroku z omeškania prípadne bola uplatnená v nižšej výške, preto súd považoval príslušenstvo pohľadávky tak, ako si ho žalobca uplatnil za dôvodné a žalobe žalobcu vyhovel .

Žalobca si uplatnil nárok na náhradu trov konania z titulu súdneho poplatku zaplateného za návrh ako aj trov právneho zastúpenia vo výške 90,46 eur, ktoré vyčíslil vo svojom písomnom podaní doručenom súdu dňa 25.09.2015 ako odmena za dva úkony právnej služby spočívajúce v príprave prevzatí zastupovania a v písomnom podaní na súd. Výška odmeny za úkon právnej služby v súlade s § 10 ods. 1 vyhl.č.

655/2004 Z.z. prestavovala 29,88 eur a režijný paušál 7,81 eur. Žalobcom uplatnené trovy právneho zastúpenia potom spolu s 20% DPH (právny zástupca žalobcu je podľa osvedčenia o registrácii pre daň z pridanej hodnoty platcom DPH) predstavovali 90,46 eur. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi, ktorý mal vo veci, po čiastočných späťvzatiach návrhu, plný úspech priznal náhradu trov konania spočívajúcu v časti zaplateného súdneho poplatku vo výške 11,30 eur, potom čo súd rozhodol o vrátení zvyšnej časti zaplateného súdneho poplatku žalobcovi z dôvodu čiastočného zastavenia konania a trovách právneho zastúpenia vo výške 90,46 eur. V súlade §149 ods. 1 O.s.p. zaviazal súd žalovaného zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu žalobcu tak, ako to žiadal vo svojom písomnom podaní.

Podľa § 11 ods. 3 veta prvá Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a doplnkov poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie. Podľa § 11 ods. 4 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a doplnkov okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje. Navrhovateľ za návrh na začatie konania uhradil súdny poplatok vo výške 128,50 eur (6% zo sumy 2147,06 eur). Súd po zastavení konania v časti o zaplatenie istiny 1.434,18 eur, rozhodol podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších zmien a doplnkov o vrátení časti navrhovateľom zaplateného súdneho poplatku vo výške 79,30 eur (súdny poplatok za návrh bol zaplatený vo výške 128,50 eur, po čiastočnom späťvzati predstavoval súdny poplatok za návrh sumu 42,50, teda $128,50 \text{ eur} - 42,50 \text{ eur} = 86,- \text{ eur} - 6,70 \text{ eur} = 79,30 \text{ eur}$). Súd vzhľadom na vyššie citované ustanovenie zákona o súdnych poplatkoch rozhodol aj v tomto prípade o vrátení súdneho poplatku zaplateného za návrh a vrátil navrhovateľovi časť súdneho poplatku zodpovedajúceho istine 305,52 eur, v ktorej časti konanie zastavil, krátenú o 6,70 eur, čo predstavuje minimálnu sumu, o ktorú je potrebné v zmysle zákona o súdnych poplatkoch zaplatený súdny poplatok krátiť. Po čiastočnom späťvzati predstavuje súdny poplatok za návrh sumu 24,50 eur, teda $42,50 \text{ eur} - 24,50 \text{ eur} - 6,70 \text{ eur} = 11,30 \text{ eur}$, cestou prevádzkovateľa platobného systému, a to Slovenská pošta, a.s. v lehote 30 dní odo dňa doručenia odpisu tohto rozhodnutia. Výška vráteného súdneho poplatku navrhovateľovi podľa vyššie uvedeného predstavuje 11,30 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (205 ods. 1 O.s.p.). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie súdu, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.